

Pavlin.si -> same zanimive stvari

Šola, MTB, potepanja, elektronika, foto

Višinski diagram	Manjka GPX zapis.
------------------	-------------------

Pod Peco

Poskus enega kolesarskega izleta pod Peco: Z nekaj modifikacijami je lahko prav zanimiva gorskokolesarska tura.

5:30 zjutraj me budilka predrami iz kratkega spanca. V postelji še razmišljam, ali se obrnem in odspim še malo pa grem na kakšno domačo turo ali vstanem in jo mahnem proti črni, kjer me ob 8:30 čaka Primož. Svoje leno truplo sem nekako prepričal, da vstane... Ob 7:00 že šibam mimo Zidanega mosta. V Clju je jutranja gužva, v Velenju že vsi delajo pralne stroje, v šoštanju pa se je tako kadilo iz termoelektrarne, da sem kar malo po svoje zavil. Po 15 min le pogledam na avtokarto in jo mahnem po pravi poti čez preval. Vmes je nekaj makadama, ampak pot je veliko krajša kot čez SG. (Dodano 2010: cesta je v celoti asfaltirana in normalno prevozna, je tudi najhitrejši dostop z AC do Črne)

Po spoznavanju z Dixijem sva s Primožem krenila izpred hotela Krnes ob 9.00. Ob 9.00 (ni napaka, glej slike!) sva bila iz črne na dobrih 980m na Pikovem, kjer je koča. Prva ura je bila na roki, druga pa sončna na cerkvi, da ne bo pomote. Vzpon je lep, ne preveč strm, ravno pravšnji, da se človek ogreje. V koči dajo vsakemu, ki pride gor s kolesom enega takratkega. To je verjetno gorivo za naprej. Jaz sicer nisem bil na kolesu skoraj 3 tedne, kar se mi je tudi poznalo, Primož je pa ravno zalaufal.

Od Pikovega sledi krasen, a kratek spust proti raztreseni Podpeci. Ves čas sva tudi že veselo gledala Peco. Spodaj sva šla mimo gostilne (hm, hm, Primož na pomoč), v glavnem tam, kjer pozimi delajo ledene gradove. Ko sva se prebila mimo nekaj pastirjev, ki kar tako gledajo čez cesto, je sledila ena singlca, vendar ne za dolgo, saj se je po prečkanju enega melišča končala v skrotastem in zelo strmem terenu. Vožnje je bilo konec, ponekod pa ni šlo drugače kot po riti, saj je imel teren res hud naklon (ponekod na kratko tudi preko 60°). Nekako sva se prebila v dolino Tople. Ta del za skupno turo definitivno odpade. Primož ima za ta del rezervni "obvoz" po makadamu.

V dolini Tople sva se spet obrnila navkreber proti zadnjim kmetijam mimo male hidroelektrarne. Začetek je bil malo asfaltiran, kasneje pa se je makadam postavil pokonci. Na eni od kmetij sva tudi "tankala" vodo. Za pijačo (vodo) na turi sploh ne bo težav, saj mezi, curlja, teče in šumi za vsakim vogalom. Hidracija je tudi potrebna, saj je lahko vroče kljub višini. Napor pri vzponu so ves čas nagrajeni z lepimi razgledi na Peco, kasneje pa še vse od Uršlje gore do Raduhe, severno stran Olševe in nenazadnje tudi proti Ojstrici, Krofički, Kamniškemu sedlu, v ozadju hribom nad Podvolovljekom... skratka ena sama panorama.

Vzpon se zaključi na 1390m, kjer se kolovoz obrne samo še navzdol. Na poti je bilo nekaj hlodov (ugibala sva, da verjetno proti deroči vodi).

Spustu bi moral slediti še krajši vzpon proti sv. Ani (kjer si je Primož zamislil zaključek matranja). To je cerkev s črno Marijo. Midva sva si jo ogledala samo od daleč preko dolinice. Od tu gre pa pot samo še navzdol. Najprej hiter, gladek makadam, kasneje pa še nekaj asfalta.

Zaključila sva v pizzeriji Rešer ob 15.00. Imajo veliko izbiro pizz in teraso zadaj za hišo, kjer se bo dalo tudi parkirati kolesa tako, da bodo varno na očeh.

Skupaj se je nabralo dobrih 40km in (po karti) 1300-1400m vzponov.

Do sedaj še nisem kolesaril v teh krajih. Bil sem zelo presenečen nad čudovito naravo in predvsem traso, ki si jo je Primož zamislil in domiselno speljal nad dolinami, ki jih v teh krajih ne manjka. Tura ti res da vse tisto pravo, kar mora imeti vsaka dobra MTB tura. Nekaj vzponov, ki so sproti poplačani z razgledi, lep spuste, nekaj single, predvsem pa mir in prečudovito naravo. Res sem užival in ni mi žal, da sem se odpravil proti Koroški. Zagotovo še pridem.